

Høringsuttalelse til endringer i regelverk om overvann fra Byggenæringens Landsforening

Forslagene

BNL velger å sende samme svar på de tre høringene vedrørende overvann fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD), DiBK og Miljødirektoratet. Formålet med forslagene er å hindre skader og ulemper fra overvann, BNL mener at forslagene må sees i sammenheng

[KMD fremmer forslag om endring av flere bestemmelser i pbl om overvann, både for nybygg og eksisterende bygg.](#)

I forslaget vises det til at planlegging av håndtering av overvann er veldig viktig, og at dette må reguleres. Tiltak for håndtering av overvann dels ofte inn i tre grupper (treleddsstrategien)

1. Forsinket avrenning gjennom infiltrasjon (Overvannet siger inn i løsmasser, fjellsprekker el.)
2. Forsinket avrenning gjennom fordrøyning (Overvannet forsinkes ved oppsamling av vannet)
3. Trygg avledning til resipient (overvannet ledes ved rør, bekk el. til et håndteringsanlegg, f.eks. et fordrøyningsbasseng)

Forslaget påpeker at dersom treleddsstrategien følges ved planlegging for overvann, så vil man ha et overvannssystem som er godt egnet til å respondere både normal og ekstrem nedbør.

For nye byggetiltak foreslås:

For nye tiltak foreslås dagens regler i pbl. kap. 18 om opparbeidelsesplikt og refusjon til utgifter til veg, vann og avløp mv. utvidet:

- Det stilles krav til opparbeidelse av regulert offentlig hovedanlegg for oppsamling, avledning og ev. behandling av lokalt overvann, på samme måte som annen regulert infrastruktur (vei og va).
- Maks diameter på hovedavløpsledningen og overvannsledningen øker fra 305 mm til 600 mm.
 - For avløp betyr det at arbeidene går fra tiltaksklasse 2 til 3, mens diameter på overvannsledningen ikke har betydning for fastsettelse av tiltaksklassen.
- Overvann tas inn i bestemmelsen om regulert felles areal og som refusjonsberettigede tiltak, likt det vi har i dag for felles avkjørsel, felles gårdsrom, annet fellesareal.

For bebygde eiendommer foreslås:

- Presisering av krav til at overvann skal infiltreres eller fordrøyes.
- Reglene om sikring av eksisterende bebyggelse foreslås gjelde for overvann i ny § 31-9:
 - For å unngå skade eller ulempe fra overvann, får kommunen en mulighet til å gi pålegg til eier av bebygd eiendom for å sørge for bedre håndtering av overvann på eiendommen eller forsvarlig avrenning. Forutsetningen er at pålegget må kunne gjennomføres uten uforholdsmessig stor kostnad.

- Kommunen får også hjemmel til å kunne gi pålegg til en eller flere eiere om erverv, sikring og opparbeiding av privat fellesanlegg for overvann. Forutsetningen for å kunne gi et slikt pålegg er at anlegget er regulert for gjeldende eiendommer. Bestemmelsen har også regler om refusjon for utgiftene med erverv, sikring og opparbeiding.

DiBK foreslår endringer av TEK17 og SAK10 i forhold til overvann

- Reglene om flom skal også gjelde ved fare for oversvømmelse på grunn av overvann (endring i TEK17 § 7-2.).
- Klarlegging av krav til avledning av overvann og drensvann (endring i TEK17 § 15-8).
- Klarlegging av hvilke opplysninger om overvann som skal følge søknad om byggetillatelse (endring i SAK10 § 5-4).
 - Det stilles krav om dokumentasjon for flomveier for overvann. I forslaget er det påpekt at kommunen ikke skal vurdere om overvannsprosjekteringen er god nok, kun om nødvendig prosjektering foreligger. Dersom kommunen er usikker på om opplysningene riktige eller om kapasiteten er sikret godt nok så skal dette vurderes ved tilsyn ikke i byggesaksbehandlingen.

De viktigste endringene i praksis vil være:

- Nye krav til hvilke nedbørsmengder overvannstiltak skal bygges for å tåle
- Forskjellige sikkerhetsnivå for ulike typer byggverk etter samfunnsmessig viktighet
- Tydeligere krav til avledning av overvann og drensvann
- Tydeligere krav til beskrivelse av avledning av overvann i byggesøknad

Miljødirektoratet foreslår endringer i forurensningsloven og vass- og avløpsanleggslova

- Definisjon av overvann og at avløpsanlegg også omfatter anlegg for overvann
- Ny hjemmel for at kommunen skal kunne kreve frakobling av overvann fra kommunens avløpsanlegg for å avlaste kommunen anlegg, og
- Ny hjemmel for kommunens pålegg om tiltak for å håndtere overvannet som skal frakobles

Generelt

Vann på avveie enten det er flom eller overvann vil være et stigende problem i årene som kommer. Vannet er et problem hvis det er på feil sted, men kan også være en ressurs for et bedre utemiljø hvis det brukes riktig. BNL er i stor grad enige i problembeskrivelsen i forslagene.

Forslagene går i hovedsak ut på å forsterke ansvar og kostnader til overvannshåndtering til den enkelte eier av tomt og bygg, og dermed redusere ansvar og kostnader for offentlig overvannshåndtering. Gjennom strengere krav til lokal overvannshåndtering på den enkelte eiendom skal man unngå overbelastning på offentlig overvannsanlegg og skader fra overvann.

Det er fornuftig at overvannshåndteringen blir en tydeligere del av planarbeidet i kommunen, noe som vil gi økt forutsigbarhet. I planarbeidet må dimensjonerende nedbør og overvannets avrenning, infiltrasjon, m.m. vurderes konkret til prosjektet/området slik det gjøres ved ROS-analyser. Basert på dette må reguleringsplanen inneholde krav om dimensjonerende nedbør og overvann i forhold til området og prosjektet. Lokal kunnskap og variasjoner må bli hensyntatt ved planlegging av nye prosjekter.

I dag legges stort sett rør under bakken, i hovedsak for å føre forurenset vann bort fra overflaten. Bekker som er lagt i rør har en spesifikk kapasitet på volum, og ved kraftige nedbørshendelser kan dette skape utfordringer sammenlignet med åpne bekker. Åpne bekker er mer robuste og kan håndtere overvann på utsatte områder i tillegg til at det har flomdempende tiltak og naturlig avledning av overvann.

Det er viktig at myndighetene bidrar til at de mest samfunnsøkonomisk lønnsomme overvannstiltakene gjennomføres både i nye utbygginger og i eksisterende fortettede urbane områder. Hvilke tiltak som er de mest samfunnsøkonomisk lønnsomme vil, jf. rapport 29-2018 fra Samfunnsøkonomisk analyse, avhenge av lokale faktorer som bl.a. forventet skaderisiko, klimatiske forhold og grunnforhold. Det vil ikke på forhånd være mulig å si hvilke tiltak som vil være lønnsomme, uten at må gjøres individuelle vurderinger av hvert enkelt tiltak i hver enkelt utbygging. Dette vil derfor være komplisert å avgjøre hvilke tiltak som bør gjennomføres. Spørsmålet er om kommunene har kompetanse og kapasitet til å gjøre disse nødvendige samfunnsøkonomiske vurderingene, og ut fra dette stille nødvendige og tilstrekkelige krav til utbyggere og boligeiere der nytteverdien står i forhold til kostnadene.

Foreslåtte endringer forutsetter tilstrekkelige kunnskap hos kommunene. Kompetanse og kunnskap vil i stor grad variere mellom kommunene, og gode tiltak forutsetter gode lokale risikovurderinger og tilpassede løsninger. Det må derfor utarbeides godt veiledningsmateriale før eventuelle lov og forskriftsendringer trer i kraft.

BNL støtter forslagene om å styrke hensynet til overvann i planbehandling når det gjelder nye tiltak, forutsatt gode prosesser og forutsigbare planvedtak.

BNL støtter ikke forslaget om plan som grunnlag for å gi pålegg til eiere av bebygd eiendom. Vi mener forslaget går for langt i å pålegge grunneier tiltak, ansvar og kostnader knyttet til overvannshåndtering for eksisterende bygg. Det tas verken hensyn til gjennomførbarhet, rimelighet, kostnader eller forutsigbarhet.

BNL støtter flere av forslagene, i hovedsak det som foreslås av presiseringer og utvidelser. Men vi er særlig skeptiske til kunnskapsgrunnlaget for dimensjonerende nedbør og forslagene som gjelder eksisterende bebyggelse.

Vi er spesielt bekymret for følgende:

- Kunnskapsgrunnlaget er ikke tilfredsstillende
 - Fastleggelse av dimensjonerende nedbør for 200 år fremover er svært usikkert
 - Kartlegging av utsatte områder er mangelfull
- Kompetansen er mangelfull, spesielt i mindre kommuner
- Ansvar og fordeling av kostnader

Når det gjelder fordelingsvirkninger er vi generelt bekymret for overvelting av ansvar og kostnader fra det offentlige over på private. Konsekvensene av dette kan bli at:

- Eiere av eksisterende bebyggelse vil bli påført urimelige kostnader

- Byggekostnader/nyboligpriser vil øke

En svakhet ved forslagene er at det kun består av regulatoriske endringer. Det foreslås ingen endringer i økonomiske eller kompetansemessige virkemidler. Overvann er nært knyttet til klimaendringene som gir virkninger på lang sikt, derfor mener vi det er forsvarlig å bruke mer tid på å finne mer optimale løsninger der effektene av tiltak er basert på et bedre kunnskapsgrunnlag.

Til de konkrete forslagene i Plan- og bygningsloven:

§ 16-5 Ekspropriasjon

I dag er det slik at kommunen kan gi pålegg om tilkobling til et offentlig anlegg, men ikke samtidig gi tillatelse til å ekspropriere grunn slik at dette blir mulig. Tillatelse til ekspropriasjon må gis av Fylkesmannen. BNL mener dette kan føre til unødvendig mye byråkrati og er lite logisk, det er også et tidsmessig risikoelement i prosjektene. BNL støtter derfor departementets forslag med en hjemmelen til å gi tillatelse til å ekspropriere til dette formålet flyttes fra Fylkesmannen til kommunen.

Eksposisjon kan være konfliktfylt og bør i så stor grad som mulig unngås.

§ 18-1 Krav om opparbeidelse

BNL støtter forslaget om å øke maks rørdimensjon fra 305 mm til 600 mm for å ta høyde for fremtidens nedbørsmengder, forutsatt at behovet er dokumentert.

BNL deler departementets vurdering om at transport av overvann bort i rør er ikke alltid den mest effektive løsningen for å oppnå tilfredsstillende overvannshåndtering. BNL støtter derfor at kommunen kan kreve at tiltakshaver opparbeider offentlige blå-grønne anlegg, dvs. f.eks. åpneanlegg for oppsamling, transportering og behandling av lokalt overvann, så langt det er vist i arealplanen. Det er avgjørende at det fremgår av planen hvilke eiendommer overvannsanlegget skal betjene.

Forutsetningen er at kunnskapen om dimensjonerende nedbør og løsninger for blågrønne overvannsløsninger forsterkes. Dette er viktig at man ikke overdimensjonerer anlegg og båndlegger unødvendig store arealer. Overveltingene av kostnader fra det offentlige til privat må ikke bli større enn nødvendig.

§ 18-2 Opparbeiding av privat felles overvannsanlegg

BNL støtter forslaget om at kommunen kan stille vilkår for tillatelse om at private overvannsanlegg skal opparbeides der det er regulert i plan. Dette vil være lokale løsninger for en bestemt gruppe eiendommer, på samme måte som f.eks. felles stikkledninger, avkjørselsveier og parkering. Slike mindre anlegg eies og driftes av de private grunneierne i fellesskap.

Endringer innebærer ikke en materiell endring av pbl men tydeliggjøring at bestemmelsen også gjelder for overvann.

§ 18-3 og § 18-5 Refusjon

BNL støtter forslaget. Refusjonsreglene sikrer at den som har hatt kostnader til fellesanlegg kan få dekket disse fra andre som har nytte av anlegget. Samtidig vil vi påpeke at dagens refusjonsbestemmelser er tungvinte og lite benyttet. Det er god grunn til å vurdere mer effektive modeller for finansiering og fordelinger av kostnader til offentlig og privat infrastruktur.

§ 28-3 Tiltak på nabogrunn

BNL har ingen merknader til forslaget.

§ 28-9 Håndtering av overvann

Bestemmelsen er ny avslagsbestemmelse. Den stiller krav ved søknad om tiltak om at overvann skal infiltreres og håndteres på eiendommen, der ikke annet er bestemt i arealplan.

Dagens kunnskapsgrunnlag om dimensjonerende nedbør er for svak, hvordan skal bestemmelsens praktiseres, vil kommunen kunne overprøve prosjekterendes kompetanse rundt håndtering av overvann, har kommunen nødvendig kompetanse for å vurdere dette? For at bestemmelsen skal fungere må det foreligge nødvendig kunnskapsgrunnlag og utprøvd praksis.

Kunnskapsgrunnlaget for nedbørsbelastning må forsterkes betraktelig for at BNL skal kunne støtte forslaget.

§ 31-9 Pålegg om tiltak mot overvann på bebygd eiendom

Kap. 31 i pbl omhandler krav til eksisterende bebyggelse. I dag kan kommune gi pålegg om sikring av eksisterende bebyggelse for å unngå at det oppstår fare for skade på, eller vesentlig ulempe for person, eiendom eller miljø. Reglene om sikring av eksisterende bebyggelse foreslås og også gjelde for overvann i ny § 31-9:

- For å unngå skade eller ulempe fra overvann, får kommunen en mulighet til å gi pålegg til eier av bebygd eiendom for å sørge for bedre håndtering av overvann på eiendommen eller forsvarlig avrenning. Forutsetningen er at pålegget må kunne gjennomføres uten uforholdsmessig stor kostnad.
- Kommunen får også hjemmel til å kunne gi pålegg til en eller flere eiere om erverv, sikring og opparbeiding av privat fellesanlegg for overvann. Forutsetningen for å kunne gi et slikt pålegg er at anlegget er regulert for gjeldende eiendommer. Bestemmelsen har også regler om refusjon for utgiftene med erverv, sikring og opparbeiding.

Eksisterende bebyggelse er satt opp under helt andre kommunale/offentlige krav til overvannshåndtering. BNL mener det er uheldig å skyve alt ansvar for en naturbasert skade, som heller ikke kommunene/myndighetene har vært forutseende nok til å hensynta i reguleringsplaner, over til den enkelte grunneier. Fortettet utbygging kan også ha bidratt til at det oppstår overvannsproblemer på eiendommer som i utgangspunktet hadde tilstrekkelig håndtering av overvann, og som hadde dimensjonert tiltakene iht. hva som var kommunalt godkjent på utbyggingstidspunktet. Når det i ettertid viser seg at de kommunene ikke har tatt tilstrekkelig hensyn til overvannsproblematikk, blir det feil å sende store deler av regningen for å ordne opp i dette til grunneierne.

BNL mener at kunnskapsgrunnlaget for å benytte en slik bestemmelse for sikring av overvannskader på eksisterende bebyggelse er mangelfullt, vilkårene uklare, prosessen for krevende og hvordan skal kommunen kunne vurdere uforholdsmessige kostnader i forhold til overvann. Risikoen for at det fattes vedtak som påfører bygningseier urimelige kostnader vil være stor.

Det er behov for en grundig vurdering av alternative løsninger til å håndtere overvannproblemer for eksisterende bebyggelse. Forslaget har et ensidig fokus på å bruke kommunale pålegg til å tvinge gjennom tiltak hos grunneierne. BNL mener myndighetene må ta mer ansvar for tiltakene i områder med eksisterende bebyggelse.

BNL mener det er viktig at grunneiere i større grad får insentiver til å gjøre tiltak fremfor pålegg. Insentiver for miljøtilpasninger for eksisterende byggverk har og blir utført som ENOVA-tilskudd, tilskudd for utskiftning av oljetank, varmepumpe m.m. Slike tilskuddsordninger vil føre til et større samarbeid om løsninger mellom grunneier og myndigheter, samt gjøre det lettere å igangsette og gjennomføre tiltak. Dette vil kunne styrke muligheten til å arbeide strategisk og langsiktig med overvann i den enkelte kommune.

En alternativ løsning til kostnadsfordeling kunne vært å anse skader fra overvann som berettiget til støtte fra naturskadefondet eller et klimatilpasningsfond slik at man kan fordele kostnadene på storsamfunnet og ikke den enkelte grunneier.

Til de konkrete forslagene i TEK17 og SAK10

Til TEK17 § 7-2 Sikkerhet mot naturpåkjenninger og § 15-8 første ledd bortledning av overvann
Paragrafen stiller krav til sikkerhet av byggegrunn ved nye tiltak. Det foreslås at overvann følger dagens krav om flom, og krav til dokumentasjon i byggesak. I § 15-8 stilles det krav at bortledning av overvann og drensvann skal dimensjoneres for 200 års gjentaksintervall der annet ikke fremkommer av arealplan, jf. krav i ny pbl § 28-9.

BNL har forståelse for at man vil bruke samme metodikk for flom som ved overvann. Men vi mener det ikke vil fungere da det foreligger et kjent kunnskapsgrunnlag for flom mens at kunnskapsgrunnlaget for overvann er svært usikkert.

Det er vanskelig å fastsette et spesielt nivå for risikoaksept for overvann i og med at det ikke er noen klar sammenheng mellom regnets gjentaksintervall og skadeomfang på byggverk, samt følgeskader. I stedet for forhåndsbestemt aksept kan man se konkret på hver situasjon, slik det gjøres i ROS-analyser. Etter hvert som det lages nasjonale veileder og retningslinjer bør disse stille konkrete krav om metodikken som skal brukes for å vurdere overvannsrisiko. Tilsvarende gjøres allerede for kartlegging av flomfare. Det bør også framgå tydelig hvilke lokale varianter som kan tillates innenfor dette.

Vi er kritiske til om det er samfunnsøkonomisk riktig å tilrettelegge/dimensjonere for 200 års, siden vi ikke vet hvor styrtregnet rammer eller i hvilken grad klimaendringene vil påvirke

hyppigheten på det i dag vi beregner til et 200 års intervall. Vi mener dette vil innebære skadeforebyggende tiltak som er for omfattende og kostbare i forhold til risikoen for at skaden kan inntreffe. Det vil ikke være mulig å forebygge all skade, men det er viktig å redusere omfanget og alvorligheten av skadevirkningene. De skadebegrensende tiltakene må imidlertid vurderes i et kost/nytte perspektiv.

BNL støtter ikke forslaget, kunnskapsgrunnlaget om fremtidige nedbørsmengder (intensitet, volum og frekvens) er for usikkert. Det gjelder spesielt 200-årsnedbør og 1000-årsnedbør. Forslag må være basert på mer sikker kunnskap, eller omforente estimat for framskrivninger.

SAK10 § 5-4 Opplysninger som skal gis ved søknad om tillatelse til tiltak

Klarlegging av hvilke opplysninger om overvann som skal følge søknad om byggetillatelse.

DiBK påpeker at formålet med bestemmelsen er å sikre at overvannshåndteringen er tilstrekkelig prosjektert, og at eventuell rett til nødvendig avledning og flomveier for overvann er sikret. Bestemmelsene medfører ikke at kommunen skal vurdere om overvannsprosjekteringen er god nok, kun om nødvendig rett til avledning og flomveier for overvann er sikret. Hvis kommunen er usikker på om opplysningene er riktige eller om kapasiteten som er sikret er god nok, er dette et spørsmål for tilsyn, ikke byggesaksbehandling. I den grad det er satt plankrav om avrenning eller tilkobling til anlegg må også disse dokumenteres i tillegg

BNL støtter forslaget, men det må fremkommer tydelig hvilken dokumentasjon som skal inn til kommuner ved søknad for vurdering. Vi ser at flere kommuner, særlig Oslo kommune, nå krever at detaljprosjekteringen for overvann skal inn sammen med søknaden om rammetillatelse. Kommunen gjør en vurdering/godkjenning av løsningen før de fatter vedtak. Vi vet at det er stor kompetanse på overvannshåndtering i Oslo kommune. Men vi stiller spørsmål om hvilken kompetanse kommunene har til å overprøve utført prosjektering og hvilket ansvar kommunene påtar seg for løsningen når dette blir gjort.

Se også eks. fra planbestemmelser om krav til dokumentasjon for overvannshåndtering, som Oslo kommune har opplyst de vil ha inn som standardbestemmelse i reguleringsplaner:

Dokumentasjonskrav – eks. planbestemmelse Oslo kommune

Ved søknad om rammetillatelse skal det være dokumentert i [utomhusplan],[byggeplan],[landskapsplan], tilhørende notat og beregninger at tilstrekkelig lokal overvannshåndtering og snølagring er ivaretatt for hele planområdet. Valgte løsninger skal begrunnes.

Eksisterende dreneringslinjer, bekker eller fuktdrag gjennom planområdet skal hensyntas. Sammen med søknad om rammetillatelse skal eventuelle avvik være utredet og dokumentert.

Dersom valgt løsning innebærer påslipp av overvann til kommunal avløpsledning, skal løsningen være godkjent av Vann- og avløpsetaten før det kan gis rammetillatelse.

Urenset overvann fra anleggsfasen tillates ikke ført innpå kommunens ledningsnett eller til resipient. Håndtering av overvann under anleggsperioden må dokumenteres ved rammesøknad.

BNL er svært skeptisk til slike lokale dokumentasjonskrav. Hvordan skal de som prosjekterer tiltak forholde seg ulike kommuners krav til dokumentasjon; vil vi kunne få over 300 ulike dokumentasjonskrav til overvannsløsninger, hva med kommuners kompetanse og ansvar ved godkjenning av løsning?

BNL mener at krav til dokumentasjon i søknad om byggetillatelse må fastsettes i forskrift og ikke bestemmes av den enkelte kommune i reguleringsplan, dette for å sikre forutsigbarhet i søknadsbehandlingen for kommuner og foretak.

Til endringer i forurensningsloven og vass- og avløpsanleggslova
I forurensningsloven foreslås:

- endringer i definisjon av avløpsanlegg og ny definisjon av overvann
- hjemmel for pålegg om frakobling av overvann og overvannstiltak

I vass- og avløpsanleggslova foreslås

- omstrukturering av loven og regulering av forholdet mellom abonnent og kommunen som eier av vann- og avløpsanlegg mm.

§ 21 Definere overvann

BNL støtter Miljødirektoratets anbefaling om å definere overvann inn i forurensningsloven § 21. Endringen er at det skal fremgå at avløpsanlegg på være etablert for transport og behandling av avløpsvann (herunder overvann) for å være omfattet av definisjonen av avløpsanlegg. BNL deler direktoratets oppfatning av at denne presiseringen vil tydeliggjøre at naturlige fordrøyningsområder og avrenningsveier ikke er å anse som avløpsanlegg etter definisjonen i § 21.

§ 22 Pålegg om frakobling og håndtering av overvann på egen eiendom

BNL støtter delvis Miljødirektoratets anbefaling om at det gis særskilt hjemmel i §22 a for kommunene til å krev hel eller delvis frakobling av overvann fra kommunenes avløpsanlegg dersom det er nødvendig for å avlaste kommunale anlegg. Det må imidlertid sikres en dialog mellom kommunen og eier av avløpsanlegget slik at bruken av hjemmelen ikke skaper usikkerhet. Det samme gjelder hvis det vedtas en hjemmel for kommunene til å pålegge tiltak for å håndtere overvannet som skal frakobles, men at en slik hjemmel må tas inn i den samme bestemmelsen som gir kommunene adgang til å kreve frakobling.

Bestemmelsen må ikke gå for langt i å velte kostnader fra kommunen og over på bygningseier/grunneier. Det er også uklart om forslaget gir hjemmel for å omgjøre allerede godkjente løsninger.

Forholdet mellom abonnent og kommunene som anleggseier

BNL deler Miljødirektoratets bekymring og mener det ikke bør gis hjemmel for kommunene til å fastsette lokale forskrifter om tekniske krav for tilknytning til kommunale vann- og avløpsanlegg.

Direktoratet foreslår at det isteden for innføres mer overordnede regler om plikter for henholdsvis kommunen og tilknyttede abonnenter. Slik at ansvarsfordelingen som i dag følger av Standard abonnementsvilkår får en rettslig forankring. Det mener de gir bedre forutsigbarhet for begge parter og gir bedre muligheter for sanksjonering. BNL mener det er viktig å bruke Standarder der det er mulig. Det skaper forutsigbarhet, reduserer risikoen og gir trygghet mellom partene.

Iverksettelse av endringer

Det er svært viktig at nytt regelverk om overvann har godt nok kunnskapsnivå.

BNL vil påpeke at kompetansen og kunnskapen i stor grad er variere mellom kommunene, og gode tiltak forutsetter gode lokale risikovurderinger og tilpassede løsninger. Det er derfor viktig at det blir utarbeidet godt veiledningsmateriale dersom lovendringene blir vedtatt av Stortinget.

BNL henstille myndighetene til å gi både bedriftene og kommunene ekstra overgangstid til et evt. nytt regelverk trer i kraft. Corona-krisen har ført til at mange kommuner og bedrifter må bruke ressurser på andre områder enn vanlig.

Vennlig hilsen
Byggenæringens Landsforening

Jon Sandnes
Administrerende direktør